

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat
de Catalunya

MASSA BRILLANT

Oriol Puig Grau

Informació pràctica

Sala Petita

Del 16/01/25 al 02/02/25

Horaris:

- Dijous, divendres i dissabte a les 19 h (excepte els dijous 16 i 30 de gener*)
- Diumenge a les 18 h

Funcions només per a centres educatius:

- 16, 22, 29 i 30 de gener, a les 11 h

Funció accessible:

- Divendres 24 de gener. Els serveis disponibles per a aquesta funció són: audiodescripció, subtitulació al català, bucle magnètic, so amplificat individual i visita tàctil (clica [aquí](#) per reservar les entrades de la visita tàctil).

Durada: 1 hora i 30 minuts

Edat recomanada: +16 anys

Espectacle en català i castellà

NOU material de premsa disponible a www.tnc.cat/premsa

Preus:

Joves, aturats i persones amb discapacitat (-50%)	13 €
Grups, +65 i social (-25%)	19,50 €
Compra abans de l'estrena (-15%)	22 €
Preu general	26 €

Fitxa artística de *Massa brillant*

Autoria i direcció

Oriol Puig Grau

Repartiment:

Santi Cuquejo

Albert

Carlos González

Gorka

Daniel Mallorquín

Guillem

Jordi Martí Casas

Víctor

Escenografia i il·luminació

Adrià Pinar

Vestuari

Joan Ros

Música original i espai sonor

Clara Aguilar

Disseny de so

Carles Bernal

Moviment i coreografia

Alba Sáez

Equips tècnics i de gestió de la companyia

Cap tècnic

Jordi Berch

Ajudanta de cap tècnic

Mariona Ubia

Producció tècnica

Contracorrent

Assessoria de caracterització

Paula Barjau

Confecció de vestuari

Goretti Puente

Ajudanta de direcció

Rita Molina Vallicrosa

Producció executiva

Mireia Gràcia Bell-lloch

Ajudanta de producció executiva

Maria G. Rovelló

Ajudanta d'escenografia i il·luminació

Sílvia Valls

Producció: Teatres en Xarxa i Teatre Nacional de Catalunya

Equips tècnics i de gestió del TNC

Massa brillant va obtenir el Premi de Teatre Calderón de la Barca 2023

Aquest espectacle forma part del Festival Zero (Teatres en Xarxa)

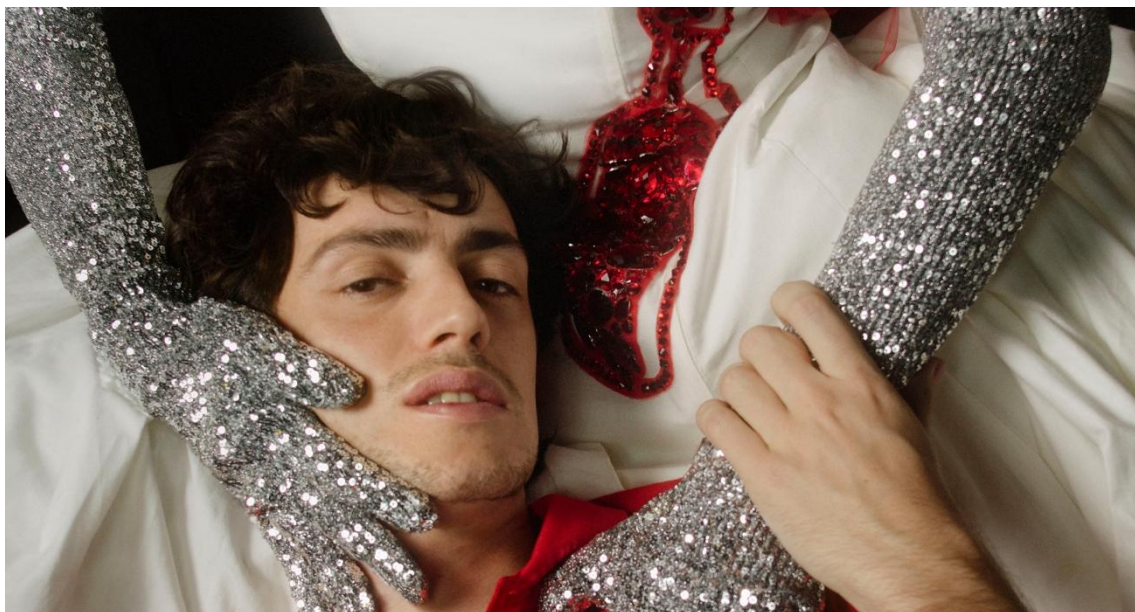
Gira amb Teatres en Xarxa

Massa brillant és una coproducció de Teatres en Xarxa i del Teatre Nacional de Catalunya i forma part del Festival Zero (Teatres en Xarxa). En acabar les funcions al TNC, l'obra es programarà a diferents teatres de Catalunya (gira oberta).

Calendari provisional de *Massa brillant*:

- Teatre Auditori Llinars (Llinars del Vallès): 14 de febrer del 2025.
- Teatre Àngel Guimerà (El Vendrell): 21 de febrer del 2025.
- Teatre Clavé (Tordera): 14 de març del 2025.
- Teatre Núria Espert (Sant Andreu de la Barca): 22 de març del 2025.
- Teatre Principal (Valls): 28 de març del 2025.
- Teatre Mercè Rodoreda (Sant Joan Despí): 4 d'abril del 2025
- Teatre de Lloret (Lloret de Mar): 11 d'abril del 2025

Més informació a <https://www.teatresenxarxa.cat/>

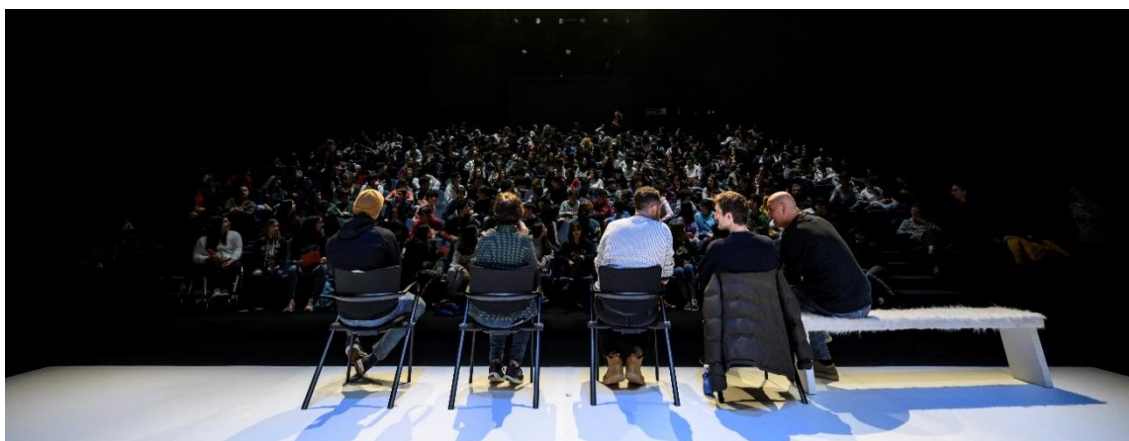
Una nit que serà moltes nits alhora

La nit promet ser inoblidable. El millor amic del xicot del Guillem ha dedicat mesos a la creació d'un vestit espectacular amb el qual aspira a guanyar el premi del públic al Sarao Drag de Futuroa. El que el Guillem no s'espera és que aquest mateix vestit li provoqui una reacció al·lèrgica severa i el submergeixi en un viatge iniciàtic marcat per al·lucinacions intenses.

A mesura que la celebració avança, el malestar del protagonista augmenta i diverses figures —tant reals com imaginàries— es fan presents, empenyent-lo a reflexionar sobre les seves relacions amb l'amor, l'amistat i la identitat sexual.

Oriol Puig Grau, autor i director de l'obra

Massa brillant segueix el Guillem durant la nit en què pren consciència de les fòbies i els prejudicis que l'han acompanyat des de sempre. Un despertar en forma de reacció al·lèrgica que l'agafa de la mà i el guia Sarao Drag endins; obligant-lo a formar part d'un col·lectiu al qual pertany, però detesta. Obligant-lo a formar part de la celebració. Una celebració que —tal com indica el títol de l'espectacle— és radicalment lluminosa. Oberta, viva i expansiva. El Guillem trepitjarà la Sala Petita del Teatre Nacional de Catalunya acompanyat de personatges reals i ficticis —la majoria dels quals seran convocats cada vespre per la imaginació del públic— que l'abraçaran durant hora i escaig de respiració accelerada. Un descens asfixiant que serà tendre i desagradable. Una nit que serà moltes nits alhora.

Activitats paral·leles a l'espectacle

Llibre de *Massa brillant* publicat pel TNC

Edició especial del text de l'obra a 5 €

Llibres disponibles a partir del dia de l'estrena de l'espectacle. Es poden adquirir a les taquilles els dies de funció, a la màquina expenedora del vestíbul de la Sala Gran i anticipadament per Internet.

Gira de *Massa brillant*, amb Teatres en Xarxa

Alguns dels municipis de [Teatres en xarxa](#) organitzen xerrades amb centres educatius abans de la funció perquè els i les joves tractin els temes de *Massa Brillant* amb una persona professional en mediació cultural juvenil.

Licorka Fey i Conxxa Vitoy. Pròleg de *Massa brillant*: Teatre Nacional de Catalunya
drag queens i membres del col·lectiu Futuroa

«Bueno, bueno, buenoa...! Bienvenidoas
todoas al Sarao Drag de Futuroa!»

Sobre unes banquetes convertides en escenari improvisat, en una sala fosca, amb llum vermella i envoltada de fum de tabac, s'alçava una travesti bigotuda, plata al vestit i cabells de plata, els peus enfilats sobre unes sabates, també envernissades de plata, altes, que es calçava per primer cop, i, micro en mà, pronunciava aquesta frase inicial que, des d'aleshores, es convertiria en l'obertura oficial de cada nova festa.

Era març del 2018, també dia 18, i aquella drag tot just nascuda era jo, Licorka Fey.

Com una deïtat primigènia, mare creadora, Candi de Cuero, peça clau de la cultura de la ciutat, ens havia obert les portes de la que ara és la sala de fumadors de la Sala Apolo i ens havia donat via lliure a utilitzar-la com i pel que volguéssim. Futuroa, llavors, érem un col·lectiu cuir que tontejava amb l'audiovisual i l'autoedició de fanzines, i abans i per sobre de tot això, una colla d'amigues. La proposta era temptadora, una excusa fantàstica per organitzar un concurs drag sense restriccions de cap mena per a les participants.

Amb escassa preparació, molt entusiasme i tirant d'agenda de contactes, arrencava el primer Sarao Drag de Futuroa, que no va poder comptar amb Samantha Hudson com a mestra de cerimònies a causa d'una ja llegendària patinada des d'un balcó *sevillanu*. Però, per ocupar el seu lloc, com la corista que se sap totes les lletres i crida ansiosa «jo ho puc fer!» quan la protagonista del musical pateix un desafortunat accident, va néixer oficialment Licorka Fey. És a dir, jo. Poc més de dues-centes persones poden dir amb orgull —i sí, recordo que soc jo mateixa qui ho escriu— que van assistir al bateig d'una travesti que es proclamaria més gallega que les gallegues. Les mateixes dues-centes persones que cridarien, victorejarien i aplaudirien, entre d'altres, una sospitosa gimnasta olímpica, un encara adolescent Ken Pollet o una futura reina nacional, Marina, que aquell vespre marxava a casa amb una gegantina corona feta de pebrots vermells sobre el cap, creuant el Paral·lel com una autèntica vedet clàssica, assegurant-se que ningú es resistís a girar-se al seu pas.

Perdona, puc interrompre? Em deixes parlar? Sempre converteixes el relat del Sarao en la teva pròpia història. Egocèntrica! Conxxa Vitoy també existeix. Puc parlar siusplau? Gràcies.

Aquella tarda, mentre Licorka Fey aprofitava l'espai obert per fumar un pití rere l'altre, demanant-los inclús a aquella audiència tan entregada, eixia d'entre el públic per a plantar-se a primera fila, completament col·lapsat, un jove lleidatà

afincat a Barcelona a qui acabaven de trencar el cor. Sí, estic parlant de mi. Potser va ser l'actuació estel·lar de la Licorka, o potser el fet de sentir-me segur en un espai cuir per primer cop en molt de temps (o per primera vegada, inclús), on podia abraçar de veritat la meva feminitat; probablement una combinació d'ambdues coses. Va ser allí mateix, en aquell instant, que Conxxa Vitoy va ser gestada. Uns mesos després, debutaria en el segon Sarao Drag, on vaig viure una de les catarsis més grans de la meva vida, sentint l'embogit públic corejar el meu nom. D'acord: no vaig poder fer res contra les magnífiques i aterridores Vichys, que s'alçaven com les guanyadores de l'edició, però m'enduia orgullosa el títol d'eterna *segundona*, que em lligaria des de llavors i per sempre al Sarao Drag. Convertida en presentadora al costat de la meva nova mare, la Licorka, veuríem passar, edició rere edició, any rere any, una quantitat ingent d'artistes, *kings, queens and everything in between*: Personaje Personaje, Romeo Dépiée, Goliarda Parda, Madame Hiroshima, Poker, La Gertha Vichy, Kelly Passa!?, Estrella Xtravaganza, Sara Brown, Jessica Pulla, Santa Catalina, Ivy La Vie, Ruïnosa y las Strippers de Rahola... La llista és inacabable i totes elles trepitjarien l'escenari per a celebrar-se, per a reivindicar-nos, per demostrar que el drag és polític, sí, i que a la nostra ciutat està més viu que mai.

Aquesta festa nostra, llavors, era una més de moltes que començaven a treure el cap o no trigarien massa a fer-ho, en una Barcelona que despertava novament per reclamar el seu espai. La seva pista, el seu escenari. La seva música, el seu ball. La seva suor. La seva gent. La seva dissidència lliure. (Lliure i segura. Segura per ser lliure.) Un reclam que era l'eco d'un esdeveniment que ja havien habitat el Paral·lel i el llavors (mal) anomenat *barri xino*. La història del transformisme a Barcelona s'escriu en aquests carrers, aquests locals, bars i teatres. La revista o el *music hall* no han estat només plomes i lluentons, que també. Han estat espais d'escapada i fugida, de refugi, per a aquelles que fora eren assenyalades. Un moment per la trobada i el reconeixement entre iguals —iguals en la diferència. Per a la descoberta de la identitat, pròpia i col·lectiva. Per a la denúncia i la transgressió. Posar-se en perill sota la pròpia protecció.

Emulant aquell esperit, segurament de forma inconscient (o no tant), artistes i col·lectius cuir hem tornat a ocupar carrers, sales i escenaris. Els últims anys hem insistit en uns termes que per poc es desgasten de tant d'ús: els espais segurs i la inclusivitat. Hem creat les nostres festes per a donar un espai al nostre col·lectiu, a aquelles que s'escapen de la norma, per disposar d'un lloc on siguem benvingudes. Hem refet i creat protocols que es basen en el respecte i la no discriminació identitària, i que pretenen evitar les agressions o respondre adequadament quan aquestes es donen. Hem perseguit aquestes metes per entendre després que potser no són un destí sinó un hàbit, una pràctica, un mitjà. Un espai físic mai pot ser segur per si sol, exigeix voluntat i la feina constant de tots els seus agents: organització, artistes, públic, personal de sala i seguretat, però tots ells necessiten, també, d'un compromís ferm dels de dalt, des dels propietaris fins les institucions. I per a que aquest compromís sigui efectiu cal una comprensió real del que significa: per què és important per al nostre col·lectiu, a quines situacions i perills s'exposen, en l'oci, les identitats dissidents.

I demana també una revisió eterna. Un posar en dubte, un qüestionar i qüestionar-se constant. Repensar-se, ampliar les veus, sumar-les, escoltar-nos. Al cap i a la fi, no totes ens manifestem de la mateixa manera. Potser no totes som garses que ens delim per les coses brillants. Però totes busquem, en algun moment, el nostre espai i la nostra manada. Els nostres balls tribals.

Així que, un cop més, per a tu i tothom qui vulgui creuar les portes d'aquesta sala: Benvingudoes totes a un nou Sarao Drag de Futuroa!

Més materials de premsa (fotografies d'escena i vídeos) a:
www.tnc.cat/premsa

Patrocinador

Damm
Fundació

Protector

FUNDACION
ACS

Benefactor

Coca-Cola

Col·laboradors

VERI
AIGUA PURA DEL PIRINEU

Gramona

FC BARCELONA

Mitjans de comunicació

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO

P el Periódico

EL PUNT AVUI+

a
ara.cat

RAC1

Servei educatiu

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació